

ÜVELYK MATYI.

Nincs kenyér.

Nagy Oroszországra leszállott az átok,
Milliók zokognak és pusztul a nemzet,
Rémület szorítja szíveiket össze,
Pilláikon a kín gyilkos könnye reszket.

Irgalomért sír fel sóhajuk az égre,
Sohase fogynak ki már az imádságból,
Estétől reggelig, reggeltől estelig
Minden ember ajka kegyelemre számol.

A nép az urakat, az urak a népet,
Az egyház a kardot, katonák a pópát,
Szidják, panaszzolják, a miért az Isten
Rajtuk veszi meg a mult idők adóját.

S Európa bámul, még a puszi pajtás
Franciaország is mosolyogva nézi,
Hogy a boszúálló, a haragos végzet
Odaát a nyomort inséggel tetézi.

Czár úr! Adj kenyeret. Nincs? Hát kérjél mástól —
Nagy bajodban nincsen egyetlen barátod —
Csak kaczerkodás az, a mit veled folytat,
Ki banketre tánczol el az asztalodhoz
S bajban veszni hagyja nagy Oroszországot.

Hüvelyk Matyi.

János kiszólásai.

Ugyan vesszetők mán össze pajtás. Ojan esöndös ez a város, mán két napja nem vót és pofoszkodás, sé duellum.

*

Uri bál vót a Bálónál ténapelőtt hallom, a nagy esőbe. Emönni csak emöntetők czimbora, csak azt nem értöm, hogy gyüttetők haza, mikor mán mindön árok tele vót vízzel.

*

Tík is mit bántyátok a papokat a stólával mög a szemétdombon eskütt sok szögény embörrel. Láthattjátok, hogy ük se mind ellenégei a vadházasságnak.

*

Nincs annyi vadházasság bajatom az egész városba, mint amennyi vad házasságom mán neköm vót. Eszt számidd ki, ha jó esződ van Nándi.

*

Jó lössz betömetni a kapuk ajját, gyün az árviz. Piktör Jóska mög Apró Pista czilinderbe mérük a korzót.

*

Mán én babám ijen vagyok.

Milán tábornok.

Előbb az asszonyról mondott le
— Itt a sors nem jól boronált —
Azután eldobta magától
Az ujdonsült szerb koronát.

Elverte még a birtokát is,
Hogy ne legyen rá semmi gond,
Vigan élt a S a s a jussából
Nehány párisi demimond.

Szóval, hogy tiszteljék, becsüljék,
Adott rá alapos okot . . .
Hozsánna! Köszöntsük Milánban
A hős perzsa tábornokot!

Csipi—Csóka.

Városi közgyűlés.

— Részletek. —

Várossy Ferencz: Még csak egy szót. Biztosítson a méltóságos főispán ur, hogy Pálfy Viktor szenátor urral nem lesz bajom, akarom mondani — párbajom.

*

Pálfy Ferencz: Az interpellációra rövid válszom az, hogy a tisztelt képviselő urak ne jöjjenek ebbe a díszes terembe sáros csizmával.

*

Dr. Babó Emil: Ugy látszik, azt akarta a hatóság, hogy a tanyai központ fölavatásánál ne legyenek jelen avatatlanok, mivelhogy már is megkezdődött az etetés-ítatás.

Bába Sándor közbeszól: Kútvízzel.

Lőrincz a város cselédje.

Ehun vagyok é!

Ulött egészen csak, hogy müránk kerütt az sor, hogy aszondja az fükapitány ur:

— Maga mög mér nem esküdüött még mög az asszonya?

Ha löhetött vóna igasságot is szóni, maj csak oda böffentöm, hogy nem löhet az stólát összekeresni, muta etiltik az röndért az röndözködéstü.

De mán nem löhet szóba ereszkönni az igazza, azé csak aszontam, hogy jobb is szeretöm, hogy ha mán az röndözködést etiltották, az asszont

is etiltik tülem.

Aszondom.

Ehun van pejig mögén az vásár is, amikó az röndér kikereshenné nemcsak a stólára valót, hanem egy-két disznótorra valót is az — helypézbü.

Pejig az szentirás is csak abba van, hogy az nyomtató lónak nem kö bekötni az száját.

Aszondom.

De mán az Kukla „besugónkra“ is, amik az biztos urnak az hiröket hordi, rozsz világ kerül, mer, amit eddég csak münk tuttunk, hogy az zsebölökke osztozkodik, az ujságba is kiirták.

Éntüllem nem tanutta az mestörségit — mondok — mégis, hogy érti hát akkó?

Igaz biza, hogy én se az röndér akadémiájába tanuttam, de hisz' amit ott tanul az röndér, attu akar éhön veszhet.

Ehun vagyok énis é!

Az öreg Bismarck.

Rövid két szót mondott ki Bismarck,
Amitől fáznak a „nagyok“ —
Megsemmisítő a hatása
E két szónak: öreg vagyok.

Nádi Veréb.

Szegedi átkok.

A szegedi képezdében kapj tanítói oklevelet.

*

Duplán számítson az adód, mint a Várossy Ferkóé.

*

Örülj, mint László Gyula a helyettes polgármester-választásnak.

Utezán.

Berlinben járt Giers miniszter,
A híres orosz Kálnoky,
Vajjon mit keresett Berlinben
Jó magyarom, találd no ki.

Azt hiszed, ugy-e, hogy a czártól
Béke-üzenetet hozott? —
Ej no, a Giers úr vizitje
Egy új kölcson körül mozog.

Szittyá.

Infanterisz Eliász Csamangó regruta levele Bécsből.

Édös apám!

Mongya ken mög az
édös anyámnak, hogy
kügygön neköm a
ken tutta nekü pézt,
de sokat. Mer itt járt
az hétön a regimencz-
inháber frájher fon fe-
hervári, oszt ugy kidi-
csért bennünket, hogy
akkor este nem mö-
hettem valami ócska
cesherlibe, de uras

hejbe mentem a *Mirczivel* oszt itattam, oszt berugott
a kehös némöt lán, oszt eeketzte hajigáni az üvegöket,
oszt lévert egy lámpást, oszt minket ezér onnat kido-
bott az kelyer, de az bajonétom ott maratt, erre
kéne péz, mer aszt ott fogta a némöt kocsmáros, hogy
változtatná át az isten csajkatürülörongynak,

mejhöz hasonló jókat kívánva, maradok a sirig fia

Eliász Csamangó.

infanterisz és szobafegyverüvészeti czfler.

Megfordítva.

Nekem ugyan a bajokból
Kijutott a részem,
Nálam minden megfordítva
Történik egészen.

Mindig olyan lányt szeretek,
Aki ki nem állhat;
Az meg, akit nem szeretek
Küldöz rózsaszálat.

Ma azt mondják: soványkodom,
Holnap: Mintha hiznám;
Midőn bálba kéne mennem,
Mindig szűk a csizmám.

Az asztalnál a palaczkot
Rendesen feldöntöm.
S mi benne van, sohse másra,
Csak magamra öntöm.

Csak házam nem égett még le
S nem volt jégverésem;
Talán azért, mert sohse volt
Házam és vetésem.

B . . . fy K.

KÖTSÖNÖS RÓKUS.

Tisztótt úr, vögye mög az házamat.

Mögén ehun az adóintő c.é-
dula-e, hogy 30 pöngöt füzessek,
mer ehordik az ágyat.

De csak bemék mán az adó-
kormányossáhó', az tisztótt Kónya
adófötiszt urhó, hogy kilöhetne
tán az adót kvittőni

— Mondok: én adok lakást, ük
mög engennék le az adót.

*

Készülönnek mán az tarho-
nyás Pap Adányék is az disznó-
torho', amire möginvitátták az
biztos urat is.

— Mikó lösz mán münállunk
is mögén disznótor — epekődik
fő az Lajesi gyerök az irka föllü.

— Maj ha lefüzettük az államköcsönt —
mondok.

Erre oszt a gyerök ekezdött bögni, hogy aszondja,
az tanító mestör ur azt taníti, hogy az élet legvégső ha-
tára 120 esztendő.

De az köcsön legvégső határa — mondok —
még odébb van.

Azon is tull az mü disznótorunk.

*

Egész écczaka szót az muzsika, mög tánczóttak,
kurjogattak az Kötsönös Bárkány Miháékná, hogy
még az asszony nép is mind leitta magát az nagy
örömtü.

Hogy mi esött nálluk — kérdöm — az Csötlik
szomszédtu?

Nem ögyébbé az nagy öröm, mer hogy mögvöt-
ték az gazda köcsönös házát.

— No, mán arra én is fére ütém az kontyot, —
tóditi az feleségöm.

*

Aszondja az Napló-e, hogy azé ének annyijan
bagó-hitön, mer aszondja, nem tudik az szögén embö-
rök mögkeresni az — stólat.

No, mondok, ha ezt az házat abba az üdőbe mu-
szaj lött vóna épinni, mikó jegybe jártunk anyja, akkó
münk is bagó-hitön énék ma is.

*

Tisztótt ur, vögye mög az házamat.

Köll-é?

József férfiu, a rendöri börtönök ismert alakja, megál-
lott Károly férfiu előtt, aki szintén ismert állapot.

— Köll-é pofon?

— Köll hát.

Nagyot csattant.

— Hát még égy?

Gyühet!

Hát odavágta.

— Hát a harmadik?

— Aczi no.

Megdagadt az arcza Károlynak a harmadiktól.

— No köll-é még?

Károly férfiu mögingatta a fejét.

— Öleg mán . . .

— Mér, te bolon?

— Három a magyar . . .

A csók.

Hogy elpirul az ég a nap
Búcsúzó sugarán;
Elpirult búcsúcsókomtól
A kedves szőke lány.

S hogy eltűnt a nap sugara,
Oly borús lett az ég.
Bús lett a kedves lányka is,
Hogy tőle eljövék.

S hogy visszatértem, elpirult
Ujra a kedves lány,
Mivel akkor csókolta meg
Egy huszárkapitány.

B fy K.

A Rantzauk. Általános föl-
tűnést keltett a Rantzauk
anyjának az arc képe. A kép
keresetlen egyszerűségét leg-
jobban jellemzi, hogy nem
is kerestek a számára keretet.
(Hja, takarékos familia ez
a Rantzau.) Ámbár csudála-
tos, hogy mint lehetett en-
nek az öreg asszonynak két
szája és három szeme s mért
hord az egyik fülében füg-
gőt, a másikban elhasznált
szivarskatulyát. Igen neve-
zetes kép ez, valóságos *színházi képtelenség*. Reizner is
megszemléltette s konstátálta, hogy a tizennegyedik szá-
zadból való, bizonyos köcsönő-Srocus tatár khán arc-
képe, amelyet al-Gebra mór festő festett kutyafuttá-
ban a csójtárja végivel a caftánja béléssire. A néző-
közönség közül többen azt hitték, hogy Spangát ábrá-
zolja, míg Kanál Früstök Rozál felsővárosi százeszten-
dős jövendőmondó anyját, az alsótiszai szigeten elége-
tett boszorkányt ismerve föl benne, görcsös zokogásra
fakadt. Az előadás, a képet leszámítva, minden humort
nélkülözött.

Madarász. Az egészből csak az *ász* az igaz.
Berényi a *Madarászban ma darált*. Az előadás külön-
ben *madártávlatból* élvezhető volt.

Katufrék Fekete Géra Pétör tanyai kapitány szavall.

Hallom aszt fertatik odabe a városba, hokkinek
a pézibü mönt a központnyitogatás.

Deehogy?

Hát éppég csak a zuraknak löhet az város pézibü
öszömiszomkonni?

Hát mér vagyok énn akkó tanyai kapitán, ha
annyt sé érdemlök jelönleg hejben, hogy éczző léihas-
sam magam.

Hallássza a paraszt, hogy a Fekete Géra kapitány
a Tiszajalos gróffaa kulacsozik. Ettül emelkedik a te-
kintéll jobban, mintha százat főpofozok.

Mök különben mit hántorgatik azt a kis ételt?
Különb kárlátóst, tyukveröst csinálók én a magam uri
házáná egymagam ojat, hogy tizenhat fekete kávét iszik
mindön égygyes gyütmönt vendég.

Kiammán mégén? Mikő?

Pakszus?

Hozott-é ken pézt?

No ha hozott ken, mönnyékken be a szobába a
fijamhó. De előbb tisztogassa ken lé a csizmájáruul a
sarat, mer neköm égy komisz parasz sé sarájjon a
szobámba.

Mer azér vagyok én kapitán ideki, hok kitanics-
csam kentöket a tisztaságra möh hoh hova köjjön sza-
vazni.

Apró hírek.

— **A vaskapunál.** Nagy diadallal hirdetik, hogy
a vaskapu szabályozásnál egy bögre pénzt találtak a
Dunamederben. No már nagy esoda! Hiszen ott a Du-
nába vödörszámra szórják a pénzt.

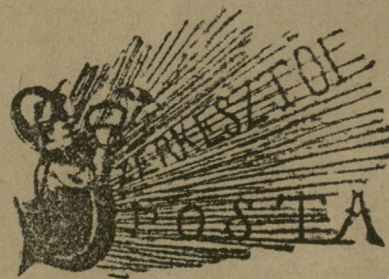
— **Személyi hírek.** *Városi Ferencz* nyitott panasz-
könyv s közgyűlési nyiltseb interpellálás céljából
Kalakua király árnyával üzleti összeköttetésbe lépve,
két kiló babérlevelet rendelt meg az „angol makaróni“-
hoz címzett dícsőségszállító kereskedésben. — *Suba
Illés* tiszaparti állnok és regálékártalanító vadházas-
ságra lépven Ködmön Katalin műtéglahordó hölgygyel,
jövendőbeli gyermekeit megáldotta. — *János*, társa-
dalmi kiszóló és bajusztulajdonos a dohánygyár körül
megfigyelő állást foglalt el. — *Nimród Tubalkain* fegy-
vertulajdonos és sipkavadász három nyul által kereszt-
tüzbe fogatva, envadásztáskájába menekült.

— **Bennrekedt székfoglaló.** László Gyula tanács-
nok polgármesterhelyettesi székfoglalója közbenjött
akadályok miatt — *bennrekedt*.

— **Taps és gázsí.** Makó színigazgató, tekintetbe véve,
hogy a színésznek a taps és boxom mindennél többet ér, kisebb
gázsikat ad ugyan, de annál szaporábban tapsol a tagjai-
nak. Ezen nézőtéri szinmutatvány nem mindig találkozik a
publikum osztatlan tetszésével s olykor jó Makó a vehemens
tenyerérvéssel s hatalmas nevetésekkel magára marad. Azaz,
hogy nem magára, mert a páholyban is tapsoltat s hir szerint
kötelességévé teszi a nem játszó színészeknek, hogy purgato-
rium gyanánt végig nézve az előadást, klakká lapuljanak és
tapsban tömörüljenek.

Nagy „európai“ körutazás.

Európából tegnap éjjel egy tekintélyes társaság
„nagy körútra“ indult. Egy része a berlini-körútat választotta,
más része a párisi-körútnak ment, hogy majd találkoznak a
közös londoni körúton, ámde a londoni-körútból semmi sem
lett, mert a hívők keresztényi lélekkel útiprogrammjukat meg-
változtatva, a római-körútra mentek. A kálvária felé való
zarándoklás fáradsalmait a „Halál“, másképen memento mori
című korezmában óhajtván kipihenni, az állapotok itt olyan
fordulatot vettek, hogy a hívők nem tudták folytatni
római körútjokat, mivelhogy a lábaik megtagadták a szolgálá-
tot. A körutazók utközben merényletnek estek áldozatul. Ellen-
séges körutasok vetődtek elő, akik kövekkel fogadták az „euró-
pai“ zarándokokat. Többeknek a hívők közül bevették a fejét.
A megsértett nemzetközi állapot rendőri intervencziót vont
maga után és a követségek vulgo fiskálisok utján most
folynak az elégtétel iránti tárgyalások.

B—fy K. Ügyes
rimelések. Csak foly-
tassa.

B—b. Twain Márk
azt ajánlotta egy fiatal
embernek, hogy mi-
után a hullókben levő
foszfor a régi görögök
szerint az írókra nagy
hatással van, egyen-
meg két középnagy-

ságu czethalat. Mi önnek ugyan e czélből négy waggon
tisztai durbincsot ajánlunk.

Jenőke. Ne igyon annyi vörös bort, mert már
nagyon reszket a keze. S különösen a vers gyártástól,
egészségi okok miatt vonuljon vissza. Jobb lesz ugy
önnek is, nekünk is.

Felelős szerkesztő: Hüvelyk Matyi.

Szegeden, 1891. Nyomatott Bába Sándor kiadótulajdonosnál.